

Sygn. akt: I C 97/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Lemańczyk-Lis

Protokolant: st. sekr. sądowy Julita Formela

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2015 r. w Kościerzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 2.300zł (dwa tysiące trzysta złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2013r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 2.460zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2013r. do dnia zapłaty.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. tytułem zadośćuczynienia kwotę 3.000zł (trzy tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2013r. do dnia zapłaty.

IV. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 392zł (trzysta dziewięćdziesiąt dwa złote) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2013r. do dnia zapłaty.

V. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 1.678zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

VI. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 132,16zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

I C 97/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30.09.2013r. powód R. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SA w W. kwoty 7606,60zł tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, 2460zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego za okres od 01.03.2013r. do 20.03.2013r, 3000zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 490zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od każdej z tych kwot od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania i opłatą skarbową od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 26 grudnia 2012r. w G. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do kolizji w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód powoda - F. (...), natomiast powód doznał rozstroju zdrowia. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z dnia 19 marca 2013r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 8.600zł, stanowiącej różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed szkody i wartością pozostałości. Ponadto, decyzją z dnia

19.03.2013r, za okres od dnia zdarzenia do 01.03.2013r. przyznano powodowi zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego, odmawiając zwrotu poniesionych kosztów za okres od 01.03.2013r - 20.03.2013r.

Wskutek wypadku powód doznał również urazu biczowego kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz urazu głowy. W związku z tym powód nosił kołnierz ortopedyczny miękki przez 12 dni, przyjmował leki przeciwbólowe oraz poddał się rehabilitacji trwającej sześć miesięcy. Powodowi nadal doskwierają bóle i zawroty głowy. W okresie rekonwalescencji powód miał ograniczoną ruchomość, korzystał z opieki osób trzecich. Pozwany przyznając powodowi zadośćuczynienie w kwocie 2000zł, pomniejszył je o przyczynienie się powoda w wysokości 30%, wypłacając kwotę 1400zł. Przyznano powodowi również zwrot kosztów leczenia w kwocie 286,28zł pomijając koszty prywatnych konsultacji medycznych w kwocie 490zł. (pozew k. 2-13)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pism pozwany wskazał, że powodził postępowanie likwidacyjne zakończone decyzją z dnia 19.03.2013r. Szkodę w pojeździe powoda zakwalifikowano jako całkowitą dlatego też odszkodowanie pomniejszono o wartość pozostałości pojazdu powoda, tak wypłacone odszkodowanie pokrywa w całości szkodę poniesioną przez powoda. Pozwany zakwestionował żądanie powoda dotyczące zwrotu kosztów naprawy jego pojazdu. Zakwestionował również żądanie powoda dotyczące wynajmu samochodu zastępczego za okres przekraczający 49dni, bowiem powód nie przedstawił żadnych dowodów uzasadniających taką konieczność. Pozwany zarzucił, że żądanie powoda w tym zakresie stanowi nadużycie prawa - art. 5kc, bowiem żądając odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego za okres przekraczający 49dni prowadzi nie do kompensaty a do pokrzywdzenia dłużnika. Działanie to jest zatem działaniem bezprawnym i stanowi wykorzystanie prawa w sposób sprzeczny z jego ratio. W odniesieniu do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę pozwany podkreślił, że wypłacone zadośćuczynienie pomniejszone o przyczynienie się powoda rekompensuje doznaną w związku z wypadkiem krzywdę. Również odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów leczenia uwzględnia przyczynienie się powoda. Pozwany zakwestionował żądanie dotyczące dodatkowych kosztów leczenia wskazując, że jest ono nieudowodnione i zawyżone. (odpowiedź na pozew k. 85-88)

W piśmie procesowym z dnia 10.03.2014r. (k. 110-115) powód podtrzymał swoje stanowisko procesowe wskazując na podstawową zasadę kompensaty szkody zgodnie z art. 361kc, zgodnie z którą pozwany ma obowiązek ponieść celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy i związane z tym wydatki. Powód był zmuszony w związku z wypadkiem z dnia 26.12.2012r. ponieść koszty wynajmu samochodu zastępczego.

Sąd ustalił, co następuje:

Bezsporne było, że w dniu 26 grudnia 2012r. w G. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) doszło do wypadku drogowego w wyniku którego uszkodzony został samochód powoda R. K. marki F. (...) nr rejestracyjny (...), sam powód doznał natomiast rozstroju zdrowia. Sprawca zdarzenia naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym wjeżdżając na skrzyżowanie przy czerwonym świetle.

W związku z wypadkiem, uszkodzenia samochodu powoda nie pozwalały na dalsze korzystanie z niego. Pojazd sprawcy szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) SA w W..

Pozwany uznając swoją odpowiedzialność przeprowadził postępowanie likwidacyjne oraz decyzją z dnia 19.03.2013r. wypłacił kwotę 8600zł tytułem odszkodowania.

W okresie od 27.12.2012r. do dnia 20.03.2013r. powód, z uwagi na brak możliwości dokonania naprawy samochodu i brak decyzji ze strony pozwanego dotyczącej odszkodowania korzystał z samochodu zastępczego ponosząc związane z tym koszty. W dniu 19 marca 2013r. pozwany uznając wynajem samochodu za zasadny w okresie 49dni i odmawiając uznania kosztów za okres od 01.03.2013r. do 20.03.2013r. Decyzja w tym przedmiocie została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 27.03.2013r. Koszt wynajmu samochodu zastępczego w okresie od 01.03.2013r. do 20.03.2013r. wyniósł 2460zł i został w całości opłacony przez powoda.

W czasie trwania postępowania likwidacyjnego, pozwany nie informował powoda o przyczynach przedłużającego się postępowania. Nie przeprowadzono również pełnej kalkulacji szkody z której wynikałoby, że naprawa pojazdu powoda, z uwagi na jej koszt może być nieopłacalna.

W chwili wypadku komunikacyjnego powód nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Uderzenie w pojazd powoda spowodowało, że doznał on urazu biczowego kręgosłupa w odcinku szyjnym i uderzył się w głowę. Przez dwa dni był hospitalizowany, w tym czasie wykonano u powoda szereg badań diagnostycznych. Został wypisany z zaleceniem noszenia miękkiego kołnierza ortopedycznego przez 12dni, skierowano powoda do poradni specjalistycznej i wystawiono zwolnienie lekarskie do 5 stycznia 2013r., która było następnie przedłużane. Powód w wyniku urazu cierpiał na zawroty i bóle głowy przez około 3 miesiące, przez około dwa miesiące w związku z urazem pozostawał na zwolnieniu lekarskim, w tym czasie nie pracował. W początkowym okresie miał problemy z normalnym funkcjonowaniem i wymagał pomocy ze strony konkubiny E. F.. W tym czasie przyjmował leki K. Forte i M. Forte.

Powód ma dwoje małych dzieci, w związku z wypadkiem wszystkie obowiązki związane z opieką nad dziećmi, odwożeniem do szkoły, opiekunki oraz pozostałe obowiązki przejęła partnerka powoda E. F., która dodatkowo była zmuszona do wozenia powoda do lekarzy oraz na zabiegi rehabilitacyjne. W tym celu rodzina powoda korzystała z samochodu zastępczego, ponieważ jedynym samochodem w rodzinie był pojazd uszkodzony w wypadku. Przez pierwsze dwa tygodnie powód wraz z zawrotami głowy miał zaburzenia równowagi, wymagał pomocy przy wstawaniu z łóżka czy przy kąpielach. Do miesiąca od wypadku powód samodzielnie nie prowadził samochodu. W związku z wypadkiem powód i jego rodzina musieli zmienić plany świąteczne i sylwestrowe.

W postępowaniu likwidacyjnym ustalono, że powód doznał stałego 2% uszczerbku na zdrowiu. Przyczynienie powoda do skutków zdarzenia, w związku z brakiem pasów bezpieczeństwa ustalono na 30% i ostatecznie, na podstawie decyzji z dnia 15.04.2013r dokonano wypłaty kwoty 14000zł z tytułu zadośćuczynienia oraz na podstawie decyzji z dnia 20.08.2013r. - kwoty 200,40 zł z tytułu zakupu leków, z poniesionych wydatków 286,28zł.

W związku z nawracającymi bólami i zawrotami głowy powód poddał się prywatnie w dniach 12.03.2013r oraz 19.03.2013r. badaniom neurologicznym EEG i (...) oraz konsultacji neurologicznej u dr.n. med. M. S.. Z tego tytułu zostały wystawione faktury Vat na łączną kwotę 490zł.

Z uwagi na doznane urazy i ograniczenia powód nie mógł w okresie rekonwalescencji uprawiać aktywnie sportu - pływania i gry w piłkę. Powód korzystał z rehabilitacji w dwóch cyklach: od 29.04.2013r. - 15.05.2013r. oraz 17.06.2013r. - 28.06.2013r.

(dowód: okoliczności bezsporne, ponadto decyzja z 19.03.2013r. k.17, decyzja z dnia 15.04.2013r k. 63, decyzja z dnia 20.08.2013r. k. 66, akta szkody CD koperta k. 95A, faktura Vat k. 39, umowa najmu samochodu zastępczego k. 38, kopia dowodu rejestracyjnego k. 104-105, karta pobytu na oddziale ratunkowym k. 42-43, wyniki badań k. 44-49, faktury k. 61-62, wyniki badań EEG i (...) k. 53-58, zabiegi rehabilitacyjne k. 59-60, opinia zaoczna k. 67, zeznania powoda R. K. k.119-122 w zw. z k. 233, zeznania świadka E. F. (1)k. 177-178)

W opinii sądowej z dnia 23 lipca 2014r. biegły rzeczoznawca z zakresu szacowania szkód samochodowych R. D. (1) dokonał kalkulacji szkody w pojeździe powoda R. K.. Biegły do ustaleń przyjął dane zawarte w aktach szkody i prywatnej kalkulacji szkody złożonej przez powoda pozwanemu. Biegły dokonał kalkulacji kosztów naprawy pojazdu powoda w oparciu o części oryginalne oraz części alternatywne. Przy użyciu części oryginalnych koszt naprawy wyniósł 22.290,91zł brutto, natomiast przy użyciu części alternatywnych - 17.440,15zł brutto. Przy czym wartość pojazdu powoda w dacie zdarzenia wynosiła 19.900zł, wartość pozostałości została określona na kwotę 7600zł. W zastosowanej przez biegłego kalkulacji biegły ustalił koszt prac lakierniczych na kwotę 115zł netto i prac blacharsko - mechanicznych - 110zł netto.

W opinii uzupełniającej z dnia 08.10.2014r, biegły wskazał, że kalkulacji szkody dokonał na podstawie kosztorysu A. nr (...) albowiem zawiera on bezsporny zakres uszkodzeń, na podstawie oględzin pojazdu wykonanych w obecności

przedstawiciela powoda. Zastosowany przez biegłego program A. jest programem akceptowanym przez Ogólnopolską Radę Techniczną. Biegły wskazał, że zastosowane w kalkulacji stawki naprawy pojazdu zostały ustalone na podstawie stawek stosowanych w zakładach naprawczych różnych kategorii i ostatecznie ustalone stawki są stawkami średnimi. Dodatkowo biegły podkreślił, że jedyną częścią dla której zastosowano potrącenie 25% wartości była pokrywa komory silnika, która była wcześniej naprawiana. Zastosowana korekta dodatnia z tytułu przebiegu pojazdu, niższego niż normatywny, była wynikiem danych zawartych przez pozwanego przy likwidacji szkody, korekta ta z kolei została skorygowana przy korekcie ujemnej 6% z uwagi na indywidualny import pojazdu.

(dowód: opinia wraz z kalkulacją k. 135-147, opinia uzupełniająca k. 170-173)

W opinii lekarskiej z dnia 13.11.2014r. biegły neurolog J. K. wskazał, że powód w wyniku wypadku z dnia 26.12.2012r. doznał urazu głowy z objawami wstrząśnienia mózgu oraz urazu kręgosłupa szyjnego. Urazy te skutkowały bólami głowy trwającymi około 1 miesiąca oraz bólami kręgosłupa szyjnego, które trwały około 4 miesięcy. Po tym okresie objawy ustąpiły. Z uwagi na krótkotrwałość występowania objawów biegły nie stwierdził u powoda trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Biegły wskazał, że dla ustalenia procentowo uszczerbku na zdrowiu konieczne jest występowanie objawów przez co najmniej 6 miesięcy.

(dowód: opinia sądowno - lekarska k. 181-185, opinia uzupełniająca k. 201)

Powód sprzedał uszkodzony pojazd za kwotę 9000zł.

(dowód: zeznania powoda j.w.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd w oparciu o dowody zaofiarowane przez strony reprezentowane przez fachowych pełnomocników. Sąd nie przeprowadzał postępowania dowodowego z urzędu.

Okoliczności przyznane przez strony nie wymagały dowodu, zatem w tym zakresie Sąd nie czynił dodatkowych ustaleń. Postępowanie dowodowe zostało ograniczone do złożonych do sprawy dokumentów prywatnych - wyników badań, prywatnych konsultacji lekarskich, faktur Vat związanych z leczeniem i wynajmem pojazdu zastępczego, umowy najmu samochodu zastępczego akt szkody załączonych do akt sprawy w formie elektronicznej oraz załączonych przez powoda decyzji w przedmiocie przyznania odszkodowania.

Dodatkowo Sąd uznał za wiarygodną i stanowiącą podstawę ustaleń kopię dowodu rejestracyjnego (k.104-105) pojazdu zastępczego wystawionego na nazwisko R. D. (2) - właściciela pojazdu K. (...), będącego przedmiotem najmu, jako pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu powyższe dokumenty były wiarygodne i jako takie stanowiły podstawę ustaleń. Zarzuty pozwanego dotyczące faktur Vat związanych z prywatnymi konsultacjami lekarskimi nie zasługiwały na uwzględnienie, z fakturami tymi powiązane były badania EEG i (...), opisy tych badań i opinia wystawiona przez lekarza neurologa dr n. med. M. S.. Sama opinia nie mogła stanowić dowodu w sprawie, dlatego też konieczne było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu neurologii.

Dokumenty zebrane w aktach szkody nie były przez strony kwestionowane, ich prawdziwość i wiarygodność również nie budziły wątpliwości Sądu. Nie było ponadto wątpliwe, że zostały one sporządzone w okolicznościach w nich stwierdzonych.

W odniesieniu do opinii biegłego sądowego R. D. (1), Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opinii. Opinia została sporządzona rzetelnie i przejrzysto w oparciu o dane zaofiarowane przez pozwanego - w zakresie stwierdzonych uszkodzeń w pojeździe powoda. Biegły, dla celów niniejszego postępowania posłużył się powszechnie znanym systemem szacowania kosztów naprawy pojazdów - systemem A.. Różnice pomiędzy ustaleniami pozwanego a ostatecznym oszacowaniem uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powoda biegły wyjaśnił w sposób precyzyjny i fachowy. W związku z wniesionymi zarzutami do opinii biegły ustosunkował się do poszczególnych zarzutów rzeczowo i konkretnie uzasadniając zarówno zastosowane w opinii stawki naprawy w zakładach naprawczych jak i korekty z

tytułu przebiegu i importu własnego. W ocenie Sądu opinia ta jest miarodajna dla dokonania wiążących ustaleń w niniejszej sprawie.

Również wiarygodną jest opinia biegłego sądowego lekarza z zakresu neurologii J. K. w ocenie Sądu biegły fachowo i rzetelnie przeanalizował przypadek powoda, dokonując oceny jego stanu zdrowia i wpływu na aktualny stan powoda wypadku z dnia 26.12.2012r. Biegły jest specjalistą w swojej dziedzinie, ustaleń dokonał na podstawie znajdującej się w aktach historii choroby, wyników badań i badaniu samego powoda. Dodatkowo z ustaleń dokonanych przez biegłego wynika, że doznany przez powoda uraz głowy z objawami wstrząśnienia mózgu oraz uraz kręgosłupa szyjnego nie spowodowały trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Dla ustalenia długotrwałego uszczerbku konieczne byłoby występowanie objawów przez okres przekraczający 6 miesięcy, przy czym u powoda po 4 miesiącach wszelkie dolegliwości ustąpiły.

Zarzuty pełnomocnika powoda do złożonej opinii Sąd uznał za polemikę z ustaleniami biegłego, nie potwierdzoną dowodami złożonymi w sprawie. Opinia ta - sporządzona w granicach określonej tezy dowodowej i materiału dowodowego dostarczonego przez powoda jest wyłącznie miarodajną dla ustalenia uszczerbku na zdrowiu powoda.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania słuchanego w sprawie świadka E. F. (1) oraz powoda R. K.. Zeznania te wzajemnie się uzupełniały i korelowały z dokumentacją lekarską przedłożoną w sprawie. Powód przyznał, że w chwili zdarzenia nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. W związku z doznany urazem biczowym kręgosłupa szyjnego i stłuczeniami głowy, miał zawroty i bóle głowy, zaburzenia równowagi. Objawy te zostały potwierdzone przez biegłego z zakresu neurologii. Również okres ich trwania wynikający z zeznań powoda i świadka znalazł potwierdzenie w opinii biegłego. W początkowym okresie - po wypadku powód wymagał pomocy ze strony osób trzecich, opiekę tę sprawowała E. F. (1) Nie budziły wątpliwości Sądu zeznania w części dotyczącej konieczności wynajmu samochodu zastępczego w związku z wypadkiem z dnia 26.12.2012r. na potrzeby rodziny powoda, jak również czas trwania tego wynajmu. Pozwany w żadnym przypadku nie wykazał, że okres wynajmu mógł być krótszy - nie wynikało to zwłaszcza z podjętych przez pozwanego czynności w przedmiocie likwidacji szkody i terminu wypłaty odszkodowania. Sam najem samochodu trwał do chwili wydania przez pozwanego decyzji w przedmiocie ustalenia szkody całkowitej w pojeździe powoda.

Istotny dla sprawy był również fakt sprzedaży przez powoda pozostałości pojazdu za kwotę 9000zł.

Sąd zważył, co następuje:

Żądania pozwu zasługują na częściowe uwzględnienie.

Podstawa odpowiedzialności pozwanego w niniejszej sprawie była bezsporna. Pozwany (...) SA w W. już w postępowaniu likwidacyjnym przyjął swoją odpowiedzialność za szkodę powstałą w związku z kolizją z dnia 26.12.2012r. odpowiedzialność ta wynika dodatkowo z art. 822 §1-2 kc w zw. z art. 19 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jest ona pochodna odpowiedzialności sprawcy szkody - wypadku komunikacyjnego, która wynika z art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 § 1 kc. Pozwany realizując zasadę odpowiedzialności wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, którego kierowca spowodował wypadek wypłacił powodowi w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 8.600zł tytułem odszkodowania - jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu powoda sprzed szkody oraz wartością pozostałości oraz kwotę 1400zł tytułem zadośćuczynienia przy ustaleniu 30% przyczynienia się powoda do uszczerbku na zdrowiu. Okoliczności te, jako bezsporne nie wymagają dalszego dowodu i uzasadnienia.

Pozwany ubezpieczyciel na zasadzie art. 822 § 1 k.c. odpowiada za szkodę w pojeździe powodów spowodowaną przez sprawcę posiadającego u tegoż ubezpieczyciela ważne ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej.

I. W części objętej punktem I wyroku spór pomiędzy stronami ograniczał się do ustalenia wysokości koniecznych kosztów naprawy pojazdu powoda bądź ustalenia, że naprawa tego pojazdu z przyczyn ekonomicznych jest nieuzasadniona i wypłata odszkodowania powinna stanowić różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed wypadku i wartością pozostałości.

Zgodnie z art. 361kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W granicach swej odpowiedzialności wynikającej z zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej samoistnych posiadaczy pojazdów mechanicznych pozwany jest w niniejszej sprawie zobowiązany do zapłaty odszkodowania równoważnego poniesionej przez powoda szkodie. Naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego - bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Dopiero gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe lub pociągałoby za sobą nadmierne dla zobowiązanego trudności lub koszty - roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu (art. 363§1kc).

Zgodnie z art. 14. ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodie. Jedyne w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły żadne sporne okoliczności wymagające prowadzenia postępowania wyjaśniającego, zatem po upływie 30dni od zgłoszenia szkody pozwany miał możliwość ustalenia adekwatnego do rozmiaru szkody odszkodowania i dokonania jego wypłaty. Nie można uznać, że przedłużające się postępowanie likwidacyjne powoda i wypłata zaniżonego odszkodowania czyniła zadość temu obowiązkowi.

Ustalenia pozwanego, co do zakresu uszkodzeń w pojeździe powoda, dokonane w toku postępowania likwidacyjnego były podstawą żądania odszkodowania umożliwiającego dokonanie naprawy zgodnie z realnymi kosztami. Jak wynika z opinii biegłego R. D. (1) sporządzonej w sprawie wartość pojazdu na dzień zdarzenia wynosiła 19.900zł, przy czym koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych wyniósłby 22.290,91zł, w takim przypadku miejsce ma szkoda całkowita, albowiem koszt naprawy przekracza ekonomicznie uzasadnione koszty. Powód po sporządzeniu opinii w sprawie nie wskazał, że jego intencją było dokonanie naprawy w oparciu o części alternatywne. Bezsprzeczne natomiast było, że z uwagi na przyznanie odszkodowania w kwocie uniemożliwiającej naprawę, powód sprzedał uszkodzony pojazd za kwotę 9000zł, zatem jego intencją przy żądaniu odszkodowania odpowiadającemu kosztom naprawy nie było faktyczne naprawienie szkody. W konsekwencji, w ocenie Sądu, wysokość należnego powodowi odszkodowania powinna stanowić różnicę pomiędzy wartością pojazdu sprzed szkody i wartością pozostałości. Wprawdzie biegły wskazał, że szacunkowa wartość pozostałości pojazdu powoda wynosi, zgodnie z kosztorysem 7600zł, jednakże powód w swoich zeznaniach wskazał, że zbył uszkodzony pojazd za kwotę 9000zł, zatem ta kwota stanowi część składową odszkodowania. Zdaniem Sądu z uwagi na fakt, że powód nie naprawiał uszkodzonego pojazdu i po decyzji pozwanego dotyczącej ustalenia szkody całkowitej zdecydował się na jego sprzedaż, brak jest możliwości żądania w niniejszym postępowaniu uzupełnienia odszkodowania poprzez zasądzenie różnicy pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a koniecznymi kosztami naprawy. Uwzględnienie takiego żądania prowadziłoby do wzbogacenia powoda. Odszkodowanie ma na celu przede wszystkim naprawienie szkody i tylko w takich granicach ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność, w niniejszym przypadku naprawienie szkody musi uwzględniać uzyskaną cenę sprzedaży - 9000zł i wypłacone odszkodowanie 8600zł. = 17600zł, przy czym wartość pojazdu sprzed zdarzenia wynosiła 19900zł., wartość ta zostaje pomniejszona o uzyskaną kwotę 17.600zł = do zapłaty zostaje kwota 2.300zł.

W ocenie Sądu biegły w sposób jak najbardziej prawidłowy i rzetelny ustalił wartość pojazdu powoda przed zdarzeniem na kwotę 19900zł, logicznie uzasadnił zastosowane wskaźniki wpływające na wartość pojazdu - dodatni wynikający z niższego niż normatywny przebieg i ujemny wynikający z prywatnego importu. Oba wskaźniki w zasadzie się kompensują niwelując w ten sposób niepewność wynikającą z udowodnienia rzeczywistego przebiegu w pojeździe sprowadzanym. Przy czym podkreślenia wymaga fakt, że to w toku likwidacji szkody ustalono przebieg poprzez spisanie licznika.

Dlatego też mając na względzie treść art. 361kc w zw. z art. 363§1 zdanie drugie kc w zw. z art. 6 Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę wskazaną w punkcie I. wyroku. W pozostałym zakresie żądanie podlegało oddaleniu na podstawie wskazanych przepisów a contrario i art. 6kc.

II. W części dotyczącej wynajmu pojazdu zastępczego, zdaniem Sądu pozbawienie poszkodowanego możliwości korzystania z pojazdu samo w sobie stanowi szkodę, której materialny charakter określa właśnie koszt wynajęcia pojazdu zastępczego. Poszkodowany nie musi udowadniać niczego więcej niż faktu niemożności korzystania z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem przez okres naprawy z winy osoby, za którą pozwany ponosi odpowiedzialność, jako ubezpieczyciel. Wynajęcie pojazdu zastępczego na czas wykonywanej naprawy pozostaje niewątpliwie w związku przyczynowo skutkowym z powstałą szkodą (art. 361kc).

W ocenie Sądu okres, w którym poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego był okresem koniecznym i niezbędnym do wydania przez pozwanego decyzji w przedmiocie przyznania odszkodowania i zakwalifikowania szkody. Okres, za który przysługuje zwrot kosztów pojazdu zastępczego, to okres, w którym poszkodowany faktycznie nie ma możliwości używania własnego samochodu, albowiem jest on naprawiany w warsztacie bądź tak jak w niniejszym przypadku brak jest decyzji pozwanego dotyczącej kwestii odszkodowawczych. Powód nie miał możliwości podjęcia decyzji w przedmiocie naprawy bądź sprzedaży swojego pojazdu po pozwany nie podejmował żadnej decyzji w przedmiocie likwidacji szkody. Przy podjęciu decyzji o naprawie pojazdu musiałby ponieść związane z tym ryzyko i koszty.

Bez znaczenia dla sprawy pozostają ustalenia pozwanego dotyczące uzasadnionego czasu wynajmu samochodu zastępczego, bowiem do dnia 01.03.2013r. nie wydano żadnej decyzji dotyczącej odszkodowania. Decyzja taka została wydana dopiero w dniu 19.03.2013r., nadano ją na pocztę 27.03.2013r. - brak było jakiegokolwiek uzasadnienia dla tak długiego procedowania w sprawie. Kwestia odpowiedzialności sprawcy szkody była bezsporna, postępowanie prowadzone przeciwko niemu dotyczyło przypisania mu ewentualnej odpowiedzialności z tytułu wypadku drogowego, kwalifikowanego przez uszczerbek na zdrowiu doznany przez powoda. Zatem umorzenie dochodzenia postanowieniem z dnia 25.02.2013r. nie miało wpływu na odpowiedzialność pozwanego za szkodę w ramach ubezpieczenia OC.

Powoływanie się przez pozwanego na treść art. 5kc ze wskazaniem, że powód nadużywa prawa żądając zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego za okres od 01.03.2013r -20.03.2013r. stanowi w ocenie Sądu nadużycie prawa ze strony pozwanego. Z żadnych dokumentów złożonych do sprawy czy dowodów w sprawie przeprowadzonych nie wynika, aby na dzień 01.03.2013r. powód mógł dysponować własnym samochodem - korzystając z niego zgodnie z przeznaczeniem czy też posiadał wiedzę o braku ekonomicznego uzasadnienia dla naprawy pojazdu. Pozwany - profesjonalna firma na rynku ubezpieczeń, nie zawniósł w tym zakresie żadnych dowodów ograniczając się do podniesienia zarzutów naruszenia prawa podmiotowego. W ocenie Sądu zaniechania pozwanego nie zasługują na żadną ochronę. Niczym nie usprawiedliwiona jest bierność pozwanego polegająca na opieszałym procesie decyzyjnym, którym narażono powoda na niepewność i ryzyko związane z podejmowaniem decyzji w wynikających z poniesionej szkody. Dlatego też

W ocenie Sądu w przypadku najmu samochodu zastępczego poszkodowany nie musi wybierać oferty najtańszej. Zobowiązany jest jedynie do takiego wynajęcia pojazdu, którego koszt nie odbiegałby od cen rynkowych. W niniejszej sprawie koszt 20-dniowego wynajmu wyniósł 2460zł. brutto, co daje średnio kwotę 123zł brutto za dzień. Poniesione, zatem przez poszkodowanego wydatki mieściły się w granicach cen rynkowych i z całą pewnością można je zaliczyć do niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych. W tym stanie rzeczy, dochodzenie w ramach odszkodowania kosztów najmu auta zastępczego w kwocie dochodzonej w pozwie zdaniem Sądu było w pełni uzasadnione.

Mając na względzie powyższe, na podstawie wyżej wskazanych przepisów orzeczono jak w punkcie II wyroku.

III. Kolejnym żądaniem zgłoszonym przez powoda w pozwie było zadośćuczynienie z krzywdę i rozstrój zdrowia, których doznał on wskutek wypadku z dnia 26.12.2012r.

Jak już wskazano powyżej pomiędzy stronami bezsporny był fakt odpowiedzialności pozwanego za szkodę będącą skutkiem kolizji z dnia 26.12.2012r., z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, którego kierowca był sprawcą szkody.

Odpowiedzialność ta wynika z art. 9 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) z dnia 22 maja 2003r. (Dz.U.124, poz.1152 ze zmianami). Zgodnie z art. 444§ 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Dodatkowo zgodnie z art. 445 kc Sąd może przyznać w wypadkach określonych art. 444kc odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ocena wysokości zadośćuczynienia zależy od uznania Sądu orzekającego w sprawie, z założenia powinno ono stanowić przynajmniej przybliżony ekwiwalent za krzywdę rozumianą jako ból i cierpienie zarówno fizyczne jak i psychiczne, negatywną zmianę sytuacji życiowej, poczucie żalu, uczucie wstydu czy utratę radości życia.

Odpowiedzialność sprawcy szkody była bezsporna. Powód w dacie wypadku miał 31 lat, miał plany związane ze świętami oraz S.. Wypadek spowodował konieczność zmiany tych planów i zaplanowania kolejnych kilku miesięcy pod kątem leczenia, opieki, uprawiania sportów, podziału obowiązków domowych. Biegły neurolog stwierdził, że powód nie doznał trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, bowiem skutki doznanego urazu głowy połączonego ze wstrząśnieniem mózgu oraz urazu kręgosłupa szyjnego ustały po 4 miesiącach, przy czym przez pierwszy miesiąc dolegliwości te były znaczne. Jednakże w ocenie Sądu miesiąc intensywnych dolegliwości bólowych połączonych z noszeniem kołnierza ortopedycznego, zawrotów głowy i zaburzeń równowagi w okresie dosyć intensywnym pod względem przeżyć i obowiązków wymaga odpowiedniego zadośćuczynienia. Nie można uznać, aby zadośćuczynienie w kwocie 1400zł (2.000 po ustaleniu 30% przyczynienia) było adekwatne do krzywdy doznanej przez powoda.

Zgodnie z art. 362kc jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, stosownie do okoliczności a zwłaszcza stopnia winy obu stron. W ocenie Sądu kwota żądana pozwem 3000zł uwzględnia przyczynienie się powoda do doznanej krzywdy w wysokości 20%. Przy uwzględnieniu przyczynienia się poszkodowanego nie można, bowiem abstrahować od samej przyczyny zdarzenia. Gdyby bowiem sprawca szkody ubezpieczony u pozwanego nie naruszył zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, poprzez wjazd na skrzyżowanie przy czerwonym świetle, nie doszłoby do żadnej szkody i powód nie doznałby żadnego urazu skutkującego uznaniem rozstroju zdrowia. Z liczby badań przeprowadzonych przez powoda, poddaniu się hospitalizacji bezpośrednio po zdarzeniu, wynika, że bardzo poważnie podszedł on do ewentualnych skutków zdarzenia. Przeprowadził szereg badań diagnostycznych, również na własny koszt i poddał się czasochłonnej rehabilitacji. Wszystkie te działania podjął w celu zminimalizowania skutków wypadku. E. F. (1)- partnerka życiowa powoda, jednoznacznie wskazała, że powód po wypadku przygasł, stracił energię, oczekiwał pomocy przy wstawianiu z łóżka i kąpieli, nie był w stanie zająć się dziećmi, prowadzić samochodu. Była ona zmuszona przejąć wszystkie obowiązki domowe. Wszystkie te czynniki mają w ocenie Sądu wpływ na przyznane zadośćuczynienie. Zdaniem Sądu łączne zadośćuczynienie należne powodowi, po rozważeniu całokształtu okoliczności wskazanych powyżej, powinno wynieść 6000 zł po uwzględnieniu jego przyczynienia się do skutków zdarzenia w wysokości 20% - 4800zł (3.000zł za miesiąc znacznych dolegliwości bólowych oraz po 1000zł za każdy miesiąc pozostałych dolegliwości). Powód żądał w niniejszym postępowaniu 3000zł, w postępowaniu likwidacyjnym przyznano mu kwotę 1400zł, zatem łączne zadośćuczynienie wyniosło 4400zł. Sąd jednakże zgodnie z art. 321kpc był związany żądaniem pozwu i jedynie w tym zakresie mógł orzekać.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w punkcie III. wyroku, na podstawie wskazanych przepisów, o odsetkach orzeczono zgodnie z art.481kc od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

IV. W części dotyczącej odszkodowania z tytułu kosztów leczenia, podstawa prawna roszczenia została przedstawiona powyżej, powód przedstawił faktury Vat wystawione przez lekarza neurologa oraz fakturę za badania specjalistyczne na łączną kwotę 490zł, przy uwzględnieniu przyczynienia się powoda w wysokości 20%, należność ta została pomniejszona i uznana do kwoty 392zł. W ocenie Sądu zarzuty pozwanego co do wykazania poniesionych kosztów leczenia nie zasługują na uwzględnienie. Powód zgodnie z zasadą wynikającą z art. 6kc i 3 kpc wykazał w sposób nie budzący wątpliwości koszty poniesionych badań, sama podstawa dla podjęcia się przez powoda leczenia wynikała z

urazu doznanego wskutek wypadku z dnia 26.12.2012r. i była ona uzasadniona. W ocenie Sądu brak jest podstaw dla uznania stanowiska pozwanego negującego wskazane wydatki. Nie można ich uznać za zawyżone bądź nieznajdujące uzasadnienia w okolicznościach sprawy, zatem stanowią one część szkody doznanej przez powoda i w związku z tym wymagającej naprawienia zgodnie z art. 361kc w zw. z art. 444kc

Dlatego też na podstawie wskazanych przepisów orzeczono jak w punkcie IV wyroku, o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 kc w zw. z art. 359kc. i zasądzono je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Powództwo w zakresie nie uwzględnionym w punkcie IV wyroku, podlegało oddaleniu na podstawie art. 6kc oraz 361kc, 363kc i 362kc a contrario.

Zgodnie z art. 98 kpc, art. 99kpc i art. 102kpc orzeczono o kosztach postępowania obciążając nimi pozwanego w stosownie do odpowiedzialności za wynik sporu. Powód wygrał niniejszy proces w 60% zatem zasądzono na jego rzecz 60% poniesionych w sprawie kosztów i wydatków. Łączne koszty po stronie powoda wyniosły 678zł - opłata sądowa, 1217zł koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa = 1895zł oraz 1000zł z tytułu wydatków na wynagrodzenie biegłego, przy czym łączny koszt opinii w niniejszej sprawie wyniósł 594,58+411,67+125,91=1132,56zł. 60% tych kosztów to kwota 679,53zł, równocześnie kwota 132,16zł, nie pokryta zaliczką, pozostała do zasądzenia na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wydatkami poniesionymi w sprawie Sąd obciąża strony zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu. W konsekwencji po rozliczeniu kosztów do zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda pozostała kwota 1678zł stanowiąca 60% poniesionych i należnych od niego kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem D.. pełn. powoda, pełn. pozwanego z pouczeniem
3. z wpływem lub za 20 dni